

आदित्यैर्नो भारती वष्टु यज्ञः सरस्वती सह रुद्रैर्न आवीत् ।

इडोपहृता वसुभिः सजोषा यज्ञं नो देवीरमृतेषु धत्त ॥ ८ ॥

आदित्यैः युता भारती नोऽस्माकं यज्ञं वष्टु कामयताम् । सरस्वती रुद्रैः सह नोऽस्माकं यज्ञमावीत् अवतु । इडा चावतु कीदृशी उपहृता कृतोपहृता वसुभिः देवैः सजोषाः प्रीतियुता । एवं परोक्षमभिधाय प्रत्यक्षमाह हे देवीः देव्यो भारतीसरस्वतीडाः नोऽस्माकं यज्ञममृतेषु देवेषु धत्त यूयं स्थापयत ॥ ८ ॥

तष्टा वीरं देवकामं ज्ञानं तष्टुर्वी ज्ञायतऽआश्रुश्च ।

तष्टेदं विश्वं भुवनं ज्ञानं बहोः कर्तारमिह यक्षि होतः ॥ ९ ॥

तष्टा वीरं पुत्रं ज्ञानं जनयति कीदृशं वीरं देवकामं देवान्कामयते देवकामस्तम् यष्टारमृणत्रयापाकरणसमर्थमित्यर्थः । तष्टुः सकाशात् अश्चः ज्ञायते उत्पद्यते कीदृशोऽश्चः अर्वा इयति गहति अर्वा अन्येभ्योऽपि दृश्यन्तऽइति [पा० ३. २. ७५.] अर्तेर्वनिप् आश्रुः अश्रुते दिशो व्याप्नोति अश्नाति भक्षयति वा आश्रुः उ-
पप्रत्ययः । किं च तष्टा इदं विश्वं सर्वं भुवनं भूतज्ञातं ज्ञानं उद्पादयत् । हे होतः एवं बहोः कार्यस्य कर्तारं तष्टारमिह यज्ञं त्वं यक्षि यज्ञं यज्ञतेः शपि लुप्ते रूपम् ॥ ९ ॥

अथो घृतेन त्मन्या समक्त उप देवांश्च ऋतुशः पाथ एतु ।

वनस्पतिर्देवलोकं प्रज्ञानन्नग्निना हव्या स्वदितानि वक्षत् ॥ १० ॥

पाथ इत्यन्ननाम । अश्चः पाथः अश्चरूपं हविः ऋतुशः ऋतौ-ऋतौ यज्ञकाले त्मन्या आत्मना स्वयं देवान् उप एतु प्राप्नोतु । विभक्त्यदेशे मन्त्रेष्वाद्यादिरात्मन इति [पा० ६. ४. १४१.] आलोपः । कीदृशोऽश्चः घृतेन समक्तः पत्नीभिः समुक्षितः । किं च वनस्पतिर्देवः हव्या हव्यानि वक्षत् वहतु देवान्प्रति । कीदृशो वनस्पतिः देवलोकं प्रज्ञानन्विदन् अत एव वहतु । कीदृशानि हव्यानि अग्निना स्वदितानि आस्वादितानि आस्वाद्य मिष्टीकृतानि ॥ १० ॥

प्रजापतेस्तपसा वावृधानः सद्यो ज्ञातो दधिषे यज्ञमग्ने ।